artshop

şiirler

ÖLÜMÜN ANAYURDU

Death's Homeland

Dragan Dragojlović

Çevirenler: Dr. Figun Dinçer - Ayten Mutlu

ARTSHOP ŞİİR

DRAGAN DRAGOJLOVIC

●

ÖLÜMÜN ANAYURDU

DEATH'S HOMELAND

ÇEVİRENLER

Dr. FİGUN DİNÇER-AYTEN MUTLU

YAYIN YÖNETMENİ

VEDAT AKDAMAR

KAPAK TASARIMI

OĞUZ DİNÇER

Birinci basım

Artshop, 2009

*Baskı

Arıkoğlu Mabaacılık

Topkapı-İstanbul

© artshop yayıncılık

DRAGAN DRAGOJLOVIĆ

•

ÖLÜMÜN ANAYURDU
DEATH'S HOMELAND

ÖLÜMÜN ANAYURDU

D. Dragojlovic, 18 kitaplı bir yazar olarak, hak edilmiş ve benzersiz bir tanınmışlığa sahip olduğu gibi, çok satılan ve defalarca baskı yapmış kitapların da yazarı. Onun pek çok eseri arasında, Ölümün Anayurdu, şimdiye kadar okunan anti-savaş şiirlerinin en acı ve hareketli bir toplamı olarak alkışlandı. Yazar, Jennifer Kanyock ve Bonnie Weikel ile yaptığı bir söyleşide kısaca şöyle diyor; "Her savaş, özellikle iç savaşlar tüm katılımcılar için yenilgi demektir." O, baskın olarak savaşın arkasında dinsel motivasyonların acımasızlığını görüyor. En zalimane ve insanlık dışı korkunç davranışları sergileyen bütün bu insanların derin sarsıntısını, seven bir Tanrı'ya inanan insanların, bütünüyle, saf sevgi, huzurlu kardeşlik ve hoşgörü Tanrısından inancı talep etmek dururken, birbirlerini nasıl öldürebildiğinin trajik bilmecesini konuşmasında vurguluyor.

İlk şiiri, "Keder Taşı," yerel kitabın başlığında belirgin bir zihinsel manzara çizmektedir: *KEDER TAŞI /Bu acı her ne kadar derin/saplandıysa da yüreğe/bir sonraki daha derine saplanacaktır;/bu feryat her ne kadar fazla/yükseldiyse,/bir sonraki daha sakin olacaktır,/tuhaf bir iç sesten gelip/çorak toprakları doldurarak.*

Tasviri sarsma, yok olma, terkedilmişliğin kederli dekoru, ve savaşın bilinçsiz harabiyetini izleyen şiirlerde, bu tahribatlar yazarın anayurdunu ölümün yurdu haline getiriyor.. Tam kaybın hissi, boşluk ve keder ağırlıklı olarak şiirlerde yer alıyor. Tam kaybın hissi, boşluk ve keder özel olarak, "Hiç Kimse Kalmadı" adlı şiirde öne çıkıyor:

Sıcak Temmuz, mahvedilen bir evin kapısından/ süpü-rerek geçiyor bir yerlerden giren hasatçıların şarkılarının,/ ateşböceklerinin/ikon lambaları gibi aydınlattığı/ boş sessizliğin üzerinden...../. Burada, burada .../hiç kimse kalmadı.

Dragojlovic'in tanımlayıcı sözcük grupları, "Hakikat ve

yıkıntılar"ın gerçeküstü manzarası boyunca bize rehberlik eder (Aynı zamanda başlıkların her biri); *"Kıyılan ormanın üzerinde ay...ın bir parçası"; "Ölü, 'e bizde dik dik bakarken miskin kış güneşi...inde çürütmek, biz asla, var olmamıştık gibi"*

Alıştık/ölmeye ve yaralanmaya,/ama bu kadar kederle/ne yapacağız biz?

"Kötülüğün Tanrıları" cesurca ve derin bir şiir, sorular böyle yok olmanın, nasıl mümkün olduğudur: ..., kötülüğün tanrıları mı kör cellatları bulan hepimizin içinde?"

Önerilen bazı cevaplar vardır, "Senin, yapmak zorunda olduğun şey, unutmak"tır. Sürerken Dragojlovic'le çünkü "Her şeye rağmen, müzik, bir yerden duyulur" Yazar, insanın içinde gömülü olan sorunlarla ilgilenir, ve bu yüzden ısrarlıdır. Ama o umudu dönüşümünde görür, ve ("Her şeye rağmen") sever, bizim, kayıplarda gerçeği gördüğümüzden beri ("İleti").

Barış için bu felsefi ve insancıl arama ve yıkımın kaosunun ortasında kararlılık, her zaman geçerli ve evrenseldir. Objektif oluşu herkese hitap eder, taraf tutmaması, suçlamaması veya cezalandırmayı düşünmemesi yüzünden. Kardeşlik, başarılabilir, sadece biz, nefret etme ve intikam alma isteğini yenersek. Bu şiirler, hayatta kalmanın müşterek dramasında (ne kadar kısa şiirler oldukları hiç sorun değil) kendi tarafsızlığımızı, ilgimizi veya katılımımızı tekrar anımsamamız için bizi uyarır.

Kendi kısa olsa bile, derin bir şiir "Savaştan Konuşmak," Dragojlovic'in mesajını mükemmel olarak özetler:

Savaştan,/hastalıktan konuşmak boşuna./Birkaç sözcük işe yarar:/o adam sevgilindi,/ ruhunun genişliğine/hürmetle/ sevgi ve şefkat gösterdin.../ Tüm yapman gereken/unutmaktır.

Bütün, kaybolduğu zaman, unutmak ve affetmek, ve öteye geçmek, hayatta kalmanın tek yoludur. Şiir "Bağışlanmanın yerine sözcükler", daha ileri gider: "Sessiz

olmak ya da konuşmak/anlamı öyle az ki." *"Ve bağışlanmanın sözcükleri, /önce söyledi, bir adamı/ hem de Tanrı söylemeden önce"* Bu kitap, sıklıkla çatışma zamanlarında sorulmaya çalışılan soruları yanıtlamak için yapılan dürüst bir teşebbüstür.

Son şiir ve kitabın tacı olan, "Sonsuz Onur"da, Dragojlovic, "Sen katilini affet" ve "Acı çektirerek/ ve ölümle cezalandırdıklarınıza dua et."

O, kendi kendine tekrarlar: "Sen, yapabileceğin her şeyi yaptın/bırak da Tanrı tamamlasın kalanı."

Mira Mataric

DRAGAN DRAGOJLOVİĆ

Dragan Dragojlovic, 1941'de Sırbistan'da, Bajina Basta yakınındaki Pilica'da doğdu. Orta öğretimini tamamladıktan sonra, Belgrad Üniversitesi'nin Ekonomi bölümünden mezun oldu.. Halen Belgrad'taki Ivo Andric Vakfı'nda Direktör olarak görev yapmaktadır.

Yayımlanmış Kitapları:

Şiir Kitapları: Göksel Saatteki Ev (1974), Başarısız Karşılaşmalar (1976), Savaşın Üçüncü Kişisi (1978). Mekanlar (1983), Görünmez Yılların Ağacı (1986), Cennetin Öte Yakası (1986), Düşler Takvimi (1987, Kolleksiyon Baskısı), Sumarice'nin Üstündeki Güneş (1987), Göksel Sırbistan (1990), Sevgi Kitabı (1992, 1995'de yeniden basıldı), Ölümün Anayurdu (1994) (1995-97, dört baskı) Tanrı ya Dua Etmek, (1997) Yedinci Tepenin Ötesinde, (1997) Seçme Şiirler, (1998) Astral Bir Kapı, (1998) Unutuşun Sözlü Tarihi (2001), Uzakların Sesleri (2005), Seçme Şiirler, (2006), ve Sevgi Kitabı ve Diğer Sevgi Şiirleri, (2008).

Romanlar: Güney Haçının Altında, (2002, 2003, 2006, ve 2008 — dört baskı) ve Doktorun Aşkı (2006, 2007 — ikinci baskı)

Kısa hikayeler: Avustralya'dan Hikayeler (2004) ve Amerika'nınki ve Diğer Hikayeler (2008).

Çocuk Hikayeleri: Sincap Uşak (1985, ikinci baskı 2005).

Çocuk Romanı: Büyük Bir Küçük Okul (1986, ikinci baskı, 2008.)

Yabancı dillerde yayımlanmış kitapları: Başarısız Karşılaşmalar (1983) Arnavutluk'ta, Görünmez Yılların Ağacı (seçmeler) ve Cennetin Öte Yakası (1988) Makedonya'da, Sevgi Kitabı (1996) Romanya'da, (1997) Almanya, (1997) İtalya ve (2000) Avustralya'da, (1996) İtalya'da, Tanrı ya Dua Etmek, (1997), İsviçre'de, ABD'de (1998)'de Tanrı'ya

Yakınmak adıyla Şikago'da, Romanya'da bir internet baskısı olarak (1999), ve Yunanistan'da (2007). Chelandari'nin Hac Yolculuğu, İngilizce ve Yunanca'da iki dil kullanılan baskısı, Yunanistan'da (2008). Ölümün Anayurdu, (1997) İngiltere'de ve ABD'de, yayımlandı ve büyük başarı kazandı. (2008) Bu kitap, birçok Üniversite ve milli kütüphanelere alındı. Bunlardan biri de, İsveç'teki Nobel Comeetee kütüphanesidir.

Seçilmiş şiirlerden oluşan bir başka kitabı, Avustralya Melbourn'da yayımlandı, (2001). Seçme Şiirleri, Kızıl Tepenin Üzerinde Bir Kuş, adıyla Çin'de yayımlandı. (2006)

Bu kitaplardan başka birçok şiiri de çeşitli dillere çevrilerek pek çok ülkede yayımlandı. Bu şiirler, dünyanın pek çok ülkesinde yayımlanan ve Sırp ve Yugoslav şiirlerinden derlenmiş birkaç antolojiden alınmadır,

Şair, pek çok şairin şiirlerini İngilizce'den Sırpça'ya çevirmeyi sürdürmektedir.

Dragojlovic, kendi ülkesinde aldığı birçok edebiyat ödülünün yanı sıra bir çok ülkede de edebiyat ve şiir alanlarında ödüller kazanmıştır.

ŞİİRLER

STONE OF WOE

However deep
this pain may have sunk into the heart,
the next one will sink deeper;
however loud this shriek may have sounded,
the next one will be softer,
filling the wasteland
from a strange inner voice.

Console yourself.
We shall be a stone
hardened by grief,
a stone of woe,
a stone that can dwell
neither in hope, nor in memories,
a stone block doomed
to become a ruin.

KEDER TAŞI

Bu acı her ne kadar derin
saplandıysa da yüreğe
bir sonraki daha derine saplanacaktır;
bu feryat her ne kadar fazla
yükseldiyse,
bir sonraki daha sakin olacaktır,
tuhaf bir iç sesten gelip
çorak toprakları doldurarak.

Avut kendini
kederle sertleşmiş
bir taş olacağız,
bir keder taşı,
ne ümitlerde, ne de anılarda
kalabilen bir taş,
harabe olmaya mahkum edilen bir taş blok.

THERE IS NO ONE LEFT

Hot July sweeps in
through the door of a ravaged house,
lighting fireflies like icon lamps
over the empty silence
where the songs of harvesters
enter from somewhere,

trembling like cobwebs
in the night breeze
descending from the Milky Way -
here, where
but for our former life
and present death -
there is no one left.

HİÇ KİMSE KALMADI

Sıcak Temmuz, mahvedilen bir evin kapısından
süpürerek geçiyor
bir yerlerden giren hasatçıların şarkılarının,
ateşböceklerinin
ikon lambaları gibi aydınlattığı
boş sessizliğin üzerinden

örümcek ağları gibi titreşerek
gecenin rüzgârında
soyu Samanyolu'ndan gelen-
burada, önceki yaşamımız
ve şimdiki ölümümüzün olduğu yerde-
hiç kimse kalmadı.

BEFORE THE UNCHANGEABLE

So many vain wishes,
so much of the possible
that has become impossible
surrounds me
on this frosty day.
1 can't suppress my suffering
before the unchangeable.

The only mercy is the sun,
this good, old sun
that gives me warmth.

DEĞİŞMEZ OLANDAN ÖNCE

Öyle çok beyhude dilek,
imkansız olan
çoğu olası dilekler
bu buz gibi günde
sarmalıyor beni.
değişmez olandan önce
acılarımı bastıramıyorum.

Güneştir tek lütuf
bu iyi, dost güneş
bana sıcaklık veren.

EARLY SNOW ON THE MOUNTAINS

Bleeding dawn, the stopped day.
On the horizon,
a peculiar reluctance
of sun to rise.
Unripe blackberries
seem sweeter
than communion wine.
The darkness of the returning night
stands victoriously on my palm.
Did I dream in vain?
I ask, as I look at
early snow on the mountains.

AĞLARDA İLK KAR

Kanayan şafak, durdurulan gün.
Ufukta,
doğacak güneşin
tuhaf tereddütü.
Ham böğürtlenler
düşünce şarabından
daha tatlı gibiler.
Geri gelen gecenin karanlığı
avuçlarımda duruyor zafer kazanmış gibi.
Boşuna mı hayal kurdum?
Sorarım, bakarken
dağlardaki ilk kara.

THE BLIND GUIDE

It may have been right
for my tireless hope
that had guided me so blindly
to look at itself
the way I am looking at death,
at everyday death,
driving war chariots
across the regions
where my dreams grew up.

KÖR REHBER

Doğru olabilirdi
yorgun umutlarım için
bakış şeklim ölüme
benim bu kadar körlemesine
bakmam için kendisine
yol gösteren
hergünkü ölüme,
savaş arabalarını sürerek
hayallerimin yeşerdiği
bölgelerin ötesine.

WHAT BEFELL US

Youth has vanished.
And a generation.
And towns where our hope grew.

What befell us no one can tell.
All that is left is your grave.
The only place I have
to come to,

my darling,
so I can cry.

BAŞIMIZA GELEN ŞEY

Gençlik yokoldu.
Ve bir nesil.
Ve umutlarımızın yeşerdiği kentler.

Başımıza geleni kimse anlatamaz.
kalan tek şey mezarın.
Tek yer gelmem gereken,

sevdiceğim,
ki orada ağlayabileyim.

UNDER DEATH'S WING

Under death's wing
night has moved into the sky.
Patches of fog
flutter above the valleys.

No one's here.
Silence paces along morning's
trail. The wind reaches for
the distance in vain
to find the voice that was
extinguished.

ÖLÜMÜN KANADI ALTINDA

Ölümün kanadı altında
gece ilerledi gökyüzüne.
Sis parçaları
vadilerin üzerinde uçuşuyor.

Hiç kimse yok burada.
Sessizlik yavaşça ilerliyor
sabahın ardından. Rüzgâr erişiyor
uzaklara boşuna
yok olan sesi bulmaya.

SOOT AND RUINS

In the village
there were no houses,
or stables, or fences,
only soot and ruins.
And the dead, decaying
in the sluggish winter sun.

When our count was completed,
a flock of wild shadows
screeched above our
heads.
Already the bitterness of dusk blanketed everything.

We didn t know what to do. But when someone lit a candle
we were dumbfounded:

from the other side of reality
the dead were staring at us in surprise,
as if we had never existed.

KURUM VE HARABELER

Köyde
hiç ev yok,
ne ahır, ne de çit,
yalnızca kurum ve harabeler
Ve ölüler, çürüyor
uyuşuk kış güneşinde.

Sayımımız tamamlandığında,
vahşi gölgeler sürüsü
acı acı haykırdı
kafamızın üzerinde.
Gün batımının keskinliği her şeyin üstünü örtmüştü çoktan.

Ne yapacağımızı bilmiyorduk. Ama birisi mum yakınca
hayretten konuşamaz olduk:

gerçeğin öte yakasından
ölüler bize bakıyordu şaşkın,
sanki hiç var olmamışız gibi.

THE LANDSCAPE OF DAWN

The familiar landscape of dawn
seems to be emerging from
somnolent oblivion.
The smell of burning
is still spreading
bitter smoke over a bitter world.

A fragment of the moon
hangs over the shredded forest,
already the sun is rising.
The soul chokes and shrinks.
I long to celebrate
what God commenced
on some remote day,
but within rifle range
the shooting begins again.

ŞAFAK MANZARASI

Bildik şafak manzarası
uykulu kayıtsızlıktan
kaynaklanıyor gibi.
Yanık kokusu
hâlâ yayıyor
keskin dumanını acılı bir dünyanın üzerine.

Ayın bir parçası
yokedilmiş ormanın üzerinde duruyor,
güneş epeydir yükseliyor.
Ruhlar boğulup büzülüyor.
özlüyorum kutlamayı
Tanrı'ın uzak gelecekteki bir güne
başlattığı şeyi,
oysa tüfek menzili içinde
atışlar başlıyor tekrar.

MERCILESS DAYBREAK

Merciless daybreak
reveals the doings of the night.
Sunbeams shed their warmth
on the dead in vain.
Death is indifferent,
like eternity.
The barking of dogs
through the deserted woods
is lost in the wind
and among the leaves.
The heart goes on counting
the rosary of the stars
that have betrayed us.
My sins may have been expiated.

ACIMASIZ ŞAFAK

Acımasız şafak
gecenin yaptıklarını ortaya çıkarır.
Güneş ışınları ölülerin üzerine
boşuna serpiyor sıcaklığını.
Ölüm ilgisiz,
sonsuzluk gibi.
Issız ormanlardaki
köpeklerin havlaması
rüzgârla
yaprakların arasında kayboluyor.
Yürek devam ediyor çekmeye
Bizleri ele veren
yıldızların tesbihini
Gühahlarımın vebali ödenmiş olabilir

SINS MAY HAVE BEEN EXPIATED

My sins may have been expiated.
And my speechlessness stings more
than my poem.
And this silence is louder
than the marching army,
than the cries of mothers.

My sins may have been expiated.
Maybe I'm not guilty at all of coming into this world.
But even so, even now,
I still can't find God's gate.
My gate is already open.
I have fled from myself
and wander hopelessly,
without a signpost.

GÜNAHLARIN VEBALİ ÖDENMİŞ OLABİLİR

Günahlarım vebalini ödemiş olabilir.
Ve suskunluğum daha çok acıtıyor
şiirimden.

Günahlarımın kefareti ödenmiş olabilir
Belki hiç suçlu değilim bu dünyaya gelmekten dolayı.
Öyle de olsa, şimdi bile,
yine de bulamayacağım Tanrı'nın kapısını.
Benim kapım zaten açık
kendimden kaçamıyorum
ve umutsuzca dolanıyorum
bir işaret levhası olmaksızın

FRUIT OF HELL

Standing beneath the midday sky
beyond which the horizon expands
into emptiness,
he is trying to imagine
what the landscape of his childhood
looks like,
through which so much blood is flowing.

He tries to touch the distance
the rumble
of the denuded hills.

I'm here, beyond that rumble,
mortars shake the sky,
shedding fruit of Hell, a flaming
torrent that extinguishes everything.

CEHENNEM MEYVASI

Dikilirken gün ortası gökyüzünün altında
ufuğun boşluğa doğru
genişlediği yerin ötesinde,
hayal etmeye çalışıyor,
neye benzediğini
öyle çok kanın halen aktığı
çocukluğunun manzarasının

Dokunmaya çalışır
mesafelere
çıplak bırakılmış tepelerin
gürlemelerine.

Buradayım işte şu gürlemelerin ardında,
havan topları sallıyor gökyüzünü,
Cehennemin etrafa saçılan meyvesi, her şeyi söndüren
bir yangın seli.

THE LIVING AND THE DEAD

What a procession:
coffins in a long line,
shrouded in heaven
and tears,
facing eternity
which awaits them
in their collective tomb.

What a procession
by the oak trees
that rustle gently
in whose spreading branches
the day and the birds are soothed,

and the landscape between
earth and sky is
choked by wailing.

DİRİLER VE ÖLÜLER

Nasıl bir geçit töreni bu:
tabutlar uzun bir çizgide
kefenlenmişler cennette
ve gözyaşlarında
toplu mezarlarında
kendilerini bekleyen sonsuzlukla
yüzyüze gelerek.

Nasıl bir geçit töreni bu
meşe ağaçlarından
saçılan dallarda
yavaş yavaş hışırdayan
gün ve kuşlar yatıştırılır

ve manzara
gökyüzü ve yeryüzü arasında
iniltiye boğulur.

CONFIRMED NEWS

There were
We once lived so happily
War and chaos
Have proclaimed
Their kingdom.

And death
Master of oblivion,
Spreads castles under the earth
Because there is
Nothing left above it.

ONAYLANMIŞ HABERLER

Buradaydık
Bir zamanlar çok mutlu yaşamıştık
Savaş ve kaos
ilan etti
krallığını.

Ve ölüm
unutuşun efendisi,
toprağın altına şatolarını yayıyor
Çünkü üstünde
kalan hiçbir şey yok.

A PAINTER'S MONOLOGUE

Jailer of a bloody sunrise,
graveyard warden, builder of a tower
the foundations of which
have been crushed,
or someone else
but not the one who used to be
while he shaped with colors
the naive spaces of his soul,
his empty soul
that can only wonder: God,
why could it not have been different?

BİR RESSAMIN MONOLOĞU

Kahrolası güneşin gardiyanı,
mezarlık bekçisi, kule inşaatçısı
ezilmiş olan
kurumların
ya da bir başkası
ama daha önce olan kişi değil
ruhunun naif taraflarını
renklerle şekillendirirken
sadece merak eden
onun boş ruhu: Tanrım,
niçin, farklı olamaz mıydı?

THE DAY WILL BE OVER

The day will pass like this
and so will the night.
The mortars will strike tomorrow
just as they did today.

We have become accustomed
to dying, and being wounded,
but what are we to do
with so much grief?

GÜN BİTECEK

Gün böyle geçecek
gece de öyle.
Havan topları yarın vuracak
bugün vurduğu gibi.

Alıştık
ölmeye ve yaralanmaya,
ama bu kadar kederle
ne yapacağız biz?

THE SUN ABOVE A NAKED FOREST

Such grace
on this January day!
Such a gift from Heaven!
Through the fog
through smoke and shooting,
through the frost
that makes fingers stick to metal,
the sun has emerged,
a magnificent sun
above the naked forest.

Only a single ray breaks
through this unexpected silence,
only a single step of the year –
the forest will put out new leaves
to hide this death,

to erase all trace of it
from the face of the earth.

ÇIPLAK ORMANIN ÜZERİNDEKİ GÜNEŞ

Bu Ocak gününde
böyle bir lütuf!
böyle bir hediye Cennetten!
sislerin arasından,
dumanların ve silah atışlarının arasından,
buzlanmanın arasından
parmakları metale yapıştıran,
güneş göründü,
muhteşem güneş
çıplak ormanın üzerinden.

Yalnızca tek bir ışın ortaya çıkıyor
bu beklenmedik sessizlik içinden,
yalnızca tek bir adımı yılın-
orman bu ölümü saklamak için
yeni yapraklar çıkaracak,

toprağın yüzünden
ölümün bütün izlerini silecek.

THE SPACE OF INFINITY

I used to be a man
who played with his hopes
at night,
hiding behind his dreams during the day.

The limits were around me,
infinity was within.

Now I am silent so I cannot witness
how every gunshot,
each new death,
constricts the space of my infinity,

chasing me into a kennel,
as the void grows
bigger and bigger.

SONSUZLUĞUN BOŞLUĞU

Umutlarıyla oynayan
bir adamdım
geceleyin,
gün boyunca hayallerinin ardına saklanan.

Etrafımda sınırlar,
içinde de sonsuzluk.

Şimdi sessizim bu yüzden tanık olamam
her bir silah atışının,
her bir yeni ölümün,
nasıl benim sonsuzluk alanımı daralttığına,

Bir lağıma beni kovalayan
boşluğun büyüdüğüne
daha da, daha da büyüdüğüne.

RUINS

This was once a church,
this was the altar,
the frescoes, the icons.
Now the scorched colors
pray to the god of fire
from the ashes.

Saints and angels
are voiceless
in this temple of God
which has no walls
and is roofless,
which looks at its reflection
in the sky
and is silent.

HARABELER

Bu, bir zamanlar bir kiliseydi,
bu, sunaktı,
freskler, ikonlar.
Şimdi yakılan renkler,
küllerden. ateşin Tanrısı'na
dua eder.

Azizler ve melekler,
Sessizdirler
hiçbir duvarı
ve çatısı olmayan
Tanrı'nın bu tapınağında
bakar gökyüzünde
yansımasına
ve suskundur

I KNOW WHAT HELL IS

I have known the fire of lead
and the earth ablaze. I can say:
I know what hell is.

Now, I gather emptiness.
Unfamiliar sounds
fall upon my heart
like tumbling rocks.

Sleep would be welcome
to shorten this night,
to bring daylight
to the doorstep
where the powers of darkness
seduce and bring to naught
life and memory.

BİLİYORUM CEHENNEMİN NE OLDUĞUNU

Biliyordum kurşun ateşini
ve alev alev yanan toprağı. Kesinlikle söyleyebilirim:
biliyorum cehennemin ne olduğunu.

Şimdi, anlamsızlık toplarım.
Yabancı sesler
yüreğime düşer
yuvarlanan kayalar gibi.

Uyku hoş gelmiş
bu geceyi kısaltmak için,
karanlığın güçlerinin
yaşamı ve anıları baştan çıkarıp hiçleştirdiği
eşiğe.

IN SPITE OF EVERYTHING

The days of life
have been spent. Emptiness spreads
over the earth and resembles death.

In spite of everything, music is heard
from somewhere,
the skies seem
to be clearing
over this wasteland
as if, suddenly,
the world
has been transformed.

HERŞEYE RAĞMEN

Yaşamın günleri
harcandı. Boşluk yayılır
dünyanın toprağın üstüne ve ölüme benzer.

her şeye rağmen, müzik duyulur
bir yerlerden
gökyüzü parçaları
bu çorak toprağın üzerinde
açılır gibi olur
sanki, birden,
dönüşür.
dünya

LET THE WAR BE DAMNED

Let the war be damned,
and the hell where
the armies of death
hide my homeland,
where wild winds
of revenge
stir wild blood.

Damned be what goodness
cannot redress,
the word and the mouth
from which emerges hatred
instead of love.

Let them be damned, oh earth,
those surveyors of death
here, where God only
sets the final boundaries –
and Time, his sole
executor.

BIRAK SAVAŞ LANETLENSİN

Lanetlensin savaş, bırak
ve lanetlensin benim anayurdumu saklayan
ölüm ordularının,
vahşi kanı karıştıran
intikamın vahşi rüzgârlarının
cehennemi.

Lanetlensin,
iyiliğin düzeltemedikleri,
sevginin yerine nefreti
ortaya çıkaran
sözcük ve ağız.

Bırak lanetlensin onlar, ey yeryüzü,
buradaki şu ölüm müfettişleri
Tanrının sadece en son sınırlarını
koyduğu-
ve Zaman, onun
yegâne infazcısı.

MAGNIFICENT EMPTINESS

What sorrow mounts,
what emptiness,
a void instead of a heart
in our breasts!

As if the time
when we were happy
had flown into the sky
taking away our happiness,
In the pathless distances
it seeks a new home.

What anxiety,
what magnificent emptiness
throbs inside us!

MUHTEŞEM BOŞLUK

Ne üzüntü artar,
ne de boşluk,
bir kalbin yerine bir boşluk
bizim göğüslerimizde!

Bizim, mutlu olduğumuz
zaman,
alarak mutluluğumuzu
gökyüzüne uçmuş gibi,
yolsuz mesafelerde o,
yeni bir ev arar.

Ne endişe,
ne de muhteşem boşluk,
zonklar bizim içimizde!

WAR TALK

It is no good talking of war,
of disaster.
A few words will do:
he was dear to you,
you cherished with reverence
the breadth of his soul.

All you have to do
is forget.

SAVAŞ ÜZERİNE KONUŞMAK

Savaştan,
hastalıktan konuşmak boşuna.
Birkaç sözcük işe yarar:
o adam sevgilindi,
ruhunun genişliğine
hürmetle
sevgi ve şefkat gösterdin

Tüm yapman gereken
unutmaktır.

WORDS INSTEAD OF FORGIVENESS

It makes so little sense
to keep silent, or to talk.

The days are short,
deaths linger on.
Towers made of ash
were home to no one.

The days are short,
grief lingers.
When I kneel to pray,
hope, have pity on me.

It makes so little sense
to talk,
and words of forgiveness
uttered before a man
are also uttered before God.

BAĞIŞLAMANIN YERİNE SÖZCÜKLER

Sessiz olmak ya da konuşmak
anlamı öyle az ki.

Günler kısa,
ölümler oyalanır.
Külden kuleler
hiç kimseye yuva değil.

Günler kısa,
keder oyalanır.
Dua etmek için diz çöktüğümde,
umut, ne olur bana acı.

O küçük bir his verir
konuşmak için
ve bağışlamanın sözcüklerini
önce söyledi bir adam
hem de, Tanrı söylemeden önce..

VIENNA AND DEUTSCHLAND

Princip's shots seem to be heard.*

And History gasps, confused,
pressing her heart,
asking random passersby
which path to take.
1 here is great clamor
which is heard: Forward into the past!
Amid the tumult, in the dust,
a black-and-yellow fox
with a huge, blood-stained tail
is getting its feet
tangled up.
The ignorant wonder
what are the stakes
of Deutschland, and imperial
Vienna, in the Balkan death dance,
here, where they have so often
built vast cemeteries.

*In 1914, Gavrilo Princip assassinated Austro-Hungarian Archduke Franc Ferdinand in Sarajevo. That served as a pretext for Austria-Hungary to declare war upon Serbia which in turn triggered World War 1.

VİYANA VE ALMANYA

*Princip'in silah sesleri duyuldu sanki.

Ve Tarih güçlükle nefes alıyor, şaşkın,
yüreğini bastırarak
hangi yola gireyim diye
rastgele soruyor gelip geçenlere.
İşte büyük gürültü
duyulan: Geçmişe doğru ileri!
Hengâmenin arasında, tozlar içinde,
kocaman, kanlı kuyruklu
siyah-sarı bir tilki
bacakları
birbirine dolaşıyor.
Cahiller merak eder
Balkanlarda ki ölüm dansında,
çok büyük mezarlıklar yapan
Almanya'nın ve emperyal
Viyana'nın çıkarları ne diye,

* 1914 yılında, Gavrilo Princip, Sarayevo'daki Avusturya-Macaristan asıllı Arşidük Franc Ferdinand'a suikast düzenlemişti. Bu, Avusturya-Macaristan için daha sonrasında I.Dünya Savaşı'nı tetikleyen, Sırbistan'a karşı savaş ilan etmesine neden olmuştur.

SERVANTS OF THEIR OWN HATRED

Servants of their own hatred
and death,
what can they produce,
laden with so many graves
here on earth,
where everything is longer
than human life?

KENDİ NEFRETLERİNİN KÖLELERİ

Kendi nefretlerinin köleleri
ve ölümlerinin köleleri,
herşeyin insan yaşamından
daha uzun olduğu yerde,
bu kadar çok mezarla dolu
burada, dünyada,
ne elde edebilirler ki?

EARTH'S BİTTER BREAD

Dark deep valleys, deeply cleft gorges intersect the
human heart,
digging trenches from which brothers
shoot at each other under the star of death,
behind the bitter bread of earth.

Let no one tell me that our aspirations and our hope
can make this world better.

How sweet would it be
to dream at the source of the tear
that without fail defeats us.

TOPRAĞIN ACI EKMEĞİ

Karanlık derin vadiler, derin yarıklı geçitler
siperler kazarak insan kalbini ikiye böler
kardeşin kardeşi vurduğu ölüm yıldızının altında,
toprağın acı ekmeğinin ardında.

Söylemesin bana hiç kimse özlemlerimizin ve
umutlarımızın bu dünyayı daha iyi hale getireceğini.

Ne hoş olurdu
hayal etmek
bizi mutlak bozguna uğratan
gözyaşı kaynağında.

IS THIS ME?

Is this myself now
or what I used to be
or the future, deserted,
slipping into my clothes
and leaving
on a train that roars
through my mind
like tanks crossing a field?

Is this myself
or my shadow
talking with me
while death is waiting
to head off somewhere

as I embark
on my blood-stained memory?

BU BEN MİYİM?

Şimdi bu ben miyim
ya da bir zamanlarki ben
ya da gelecekteki, terkedilmiş,
giysilerimin içine kayan
ve uzaklaşan bir trenle
bir tarlayı geçen tanklar gibi
zihnimde kükreyen?

Bu ben miyim
ya da gölgem mi
benimle konuşan
ölüm yolumu kesmek için
beklerken bir yerlerde
kanlı hatıralarıma
başlarken ben?

THE SECRET OF DEATH

The secret of death
abides within this body,
in this heart that remembers
the Creator's orders,
bridging the distance
between good and evil
in a single stroke.

The secret of death
is in the day,
in the hands of the clock
that turn the celestial wheel
along the path of the earth

on this ground
we die for,
which no one will even notice
once we are gone.

ÖLÜMÜN SIRRI

Ölümün sırrı
bu bedende kalır,
bu yürekte
tek bir vuruşta
iyi ve kötü arasındaki
mesafeyi bağlayan
Yaratıcının emirlerini
hatırlayan bu yürekte.

Ölümün sırrı
günün içindedir,
biz göçüp gidince
hiç kimsenin farkına bile varmayacağı
uğruna öldüğümüz

bu topraklarda
yeryüzünün yollarında
kutsal çarkı çeviren
saatin kollarındadır.

GOD'S LOVE

It is all here,
in these ruins,
in this scorched town
full of graves
and unburied bodies.
The day and the night
are here, too,
and the sun and the stars.
Here are the winds
and the rains,
the snows and the frosts,
even the moon playing
with its quarters and phases
above the battlefield
as if it were all here
except for God's love,
and God, the one they pray to

TANRININ SEVGİSİ

Hepsi burada,
bu harabelerde
bu yanmış şehirde
mezarlarla dolu
ve gömülmemiş bedenlerle.
Gündüz ve gece de
burada,
ve güneş ve yıldızlar da.

İşte rüzgârlar
ve yağmurlar,
karlar ve buzlar,
hatta ay bile oynuyor
tüm halleriyle
savaş alanının üzerinde.
Tanrı'nın
ve Tanrı sevgisinin dışında
hepsi burada sanki,
ve o Tanrı, tek dua ettikleri

LORDS OF EVIL

It's as if we'd never lived together,
as if we had arrived
from different worlds,

as if we were subjects of hatred,
the chosen lot of misery.

Can it be
that God gives to everyone
according to his nature,
or have we been betrayed
by fate,

or is it that the lords of evil
found blind executioners
in all of us?

KÖTÜLÜĞÜN TANRILARI

Sanki hiç birlikte yaşamadık,
sanki farklı dünyalardan
geldik,

sanki nefret nesneleriyiz,
seçilmiş mutsuzluk insanları.

Olabilir mi acaba
Tanrı verir herkese
hak ettiğini,
yoksa biz mi ihanetine uğradık
kaderin,

ya da kötülüğün tanrıları mı
kör cellatları bulan
hepimizin içinde?

GOD INTEREST

What is happening?
Where are we?
What time is it?
Look, the murderous hand is
drawing out old maps,
recasting the roles.
Mentioning history
and justice
doesn't make any sense
now

when merciless God Interest
is overshadowing
the world.

İLGİ TANRISI

Ne oluyor?
Nerdeyiz?
Saat kaç?
Bak, katil el
eski haritaları çiziyor,
rolleri tekrar dağıtarak.
Tarihten
Bahsetmek şimdi
tarihten
ve adaletten
ne kadar da anlamsız

merhametsiz İlgi Tanrısı
endişelendirip mutsuzluğa sürüklediği zaman
dünyayı.

IN THE WASTE WIND

Just let luck be with us
when we charge
across the bullets.
Let luck be with us
and mother's prayer
since we must tempt death.

Just let luck be with us
and the quiver
of a mother's soul
in the waste wind
that hums here
and above
amid merciless stars.

BOŞA ESEN RÜZGÂR

Şans bizimle olsun
sadece
doldurduğumuzda silahları.
Şans bizimle olsun
ve annenin duası
ölümü kandırıncaya kadar.

Şans bizimle olsun
ve ürpertisiyle
bir annenin ruhunun
merhametsiz yıldızlar arasında
burada ve yukarılarda
yınlayan
boşa esen rüzgârda.

DEAD WARRIORS

Dead warriors pace silently along.

When they come across
a token of the sun,
singing bursts out
to glorify light,
and for an instant
they seem to be ordinary,
living people.

Just for an instant,
until empty eternity
falls silent once again.

ÖLÜM SAVAŞÇILARI

Ölüm savaşçıları sessizce yol alır.

Güneşin bir işaretiyle
karşılaştıklarında,
ışığını yüceltmek için onun
yüksek sesle şarkı söyleyerek,
ve bir anlığına
sıradan,
yaşayan insanlarmış gibi oldular.

Sadece bir anlığına,
boş sonsuzluk
bir kez daha sessizliğe bürününceye kadar.

TRENCHES

Gunshots and explosions,
faithful servants of death,
don't allow us to raise
our heads
above the trenches,
from the mud
where life has concealed itself,
where spring, too,
has hidden away
fearing to set off
across meadows and woods,
into the realm of death.

SİPERLER

Silah sesleri ve patlamalar,
ölümün sadık hizmetkarları,
başımızı
kaldırmamıza izin vermiyor
siperlerden yukarı
çamurdan
yaşamın kendini gizlediği yerden,
baharın da,
saklandığı yerden
çayırların, ormanların arasından
ölümün krallığına doğru
yola çıkmaktan korkarak.

IN THE UNDERGROUND SHELTER

We've been pulled back
from the front line to rest.
Between the logs
a star descends into the shelter.
I play with it instead of sleeping.
It is mellow and pale,
like memory.
When I close my eyes,
my dead comrades
begin to play with it.
The distance between dreams
and reality
vanishes in the thickness of the night,
and the star that descended
from the sky
cannot climb back to its home.

YERALTI SIĞINAĞINDA

Geriye çekildik
ön saflardan dinlenmek için.
Kütüklerin arasından
bir yıldız kayar sığınağın içine doğru.
Uyumak yerine onunla oynarım.
Sıcak ve solgun,
anılar gibi.
Gözlerimi kapadığımda,
ölmüş arkadaşlarım da
başlar onunla oynamaya.

Hayaller ve gerçek arasındaki
mesafe
gecenin zifiri karanlığında kaybolur,
ve gökyüzünden kayan
yıldız
dönemez geri yuvasına.

A BRIEF ANNOUNCEMENT

A freezing morning.
Bare trees
loaded with moans.
Neither the wind,
nor daylight,
nothing promises hope.
The war is here to stay.

KISA BİR DUYURU

Dondurucu bir sabah.
Çıplak ağaçlar
iniltilerle dolu.
Ne rüzgâr
ne de gün ışığı
hiçbir şey umut vaad etmiyor.
Savaş burda ebedi.

READY FOR DEATH

A warrior dies
as one who is ready
to die should.
He dies quickly,
not thinking of glory.

A warrior dies.
The pain, the bitterness,
even hope
matter no more.
He has fulfilled his duty.
His soul does not fear
ultimate death.

ÖLÜME HAZIR

Bir savaşçı ölür
ölmeye hazır birinin
ölmesi gerektiği gibi.
Çabucak ölür
zaferi düşünmeden.

Bir savaşçı ölür.
Acı, elem
hàtta umut bile
umurunda değil artık.
Görevini yerine getirdi.
Ruhu korkmaz
kıyamet gününden

CELESTIAL WARRIORS

Some warriors are
in the star-strewn sky,
others are hidden
behind the clouds.

You can see them clearly
charging at one
another,
charging and falling.

The more attentive will
also hear shouting.
It echoes against
the deserted land.

KUTSAL SAVAŞÇILAR

Bazı savaşçılar
yıldız-kaplı gökyüzündeler,
diğerleri saklanmış
bulutların ardına.

Çok net görebilirsin onları
saldırdıklarını her birinin
bir diğerine
saldırıp düştüklerini.

Daha dikkatlileri
bağırışları da duyacak.
Issız topraklara karşı
yankılanan.

WINTER'S MIGHT

A translucent sky,
blue in the midst of night,
full of frostbitten stars,
speaks of winter's might
which neither bullets,
nor even death
can evade

KIŞIN KUDRETİ

Saydam bir gökyüzü,
gece yarısında mavi,
değil kurşunların
ölümün bile
kurtulamadığı
donmuş yıldızlarla dolu,
kışın kudretinden konuşur.

THE EARTH WILL TURN INTO DESERT

I can see from here
that death is no loss
on an earth that will turn into
desert
when might
overpowers truth -
which not even God
thought about
when lie created the world.

YERYÜZÜ ÇÖLE DÖNECEK

Buradan görebiliyorum
ölümün hiç de kayıp olmadığını
çöle
dönüşecek bir dünyada
zorbalık
gerçeği yendiği zaman-
ki o zaman Tanrı bile
düşünemeyecek
yalanın dünyayı ne zaman yarattığını

ONLY ONE STAR

Rain and darkness.
An occasional explosion
shatters the silence.
There is nothing
that could shed
light
in this darkness.
Just a patch of sky
that is clearing.

What joy
a single star
can bring!

SADECE BİR YILDIZ

Yağmur ve karanlık.
Ara sıra olan patlamalar
sessizliği parçalar.
ışık saçabilecek
hiçbir şey yok
bu karanlıkta
sadece bir parça gök
açılmakta olan.

Tek bir yıldız
nasıl bir sevinç
getirebilir ki!

BEFORE DEATH

Through the underbrush
and branches
we pace along a path
unmarked by signposts
seen in a dream
while patches of fog
flee across
narrow clearings.

Just let us remain strong,
let us preserve our spirit,
let not the bullets
stop us halfway through.

Let not death
forestall us
before we arrive
where we must.

ÖLÜMDEN ÖNCE

Çalıların
ve dalların içinden
yol tabelalarıyla işaretlenmemiş
uzun bir yolda yürüyoruz
bir rüyada görülen
sis parçaları
kaçışırken
ormandaki küçük aralıklardan

Güçlü olduğumuzu anımsayalım sadece
ruhumuzu koruyalım,
kurşunlar bizi
yarı yolda durdurmasın

gitmemiz gereken yere
varmadan
engellemesin bizi ölüm.

THE REALM OF THE DEAD

He was wary of bullets,
pulling his cap over 0ne eye,
as if he were sleeping.
The plateau was long
and all the broader
as the trail of his blcj0d
reached farther
than daylight
the moment he opei)ed
the door of eternity
and recognized
the realm of the dead.

ÖLÜLER ÜLKESİ

Kurşunlara karşı tetikteydi,
beresini bir gözünün üstüne çekerek,
sanki uyur gibiyken.
Plato uzundu
ve alabildiğince genişliyordu
gün ışığından
daha da uzaklara
kanının izi ulaşırken
sonsuzluğun kapısını açtığında
ve fark ettiğinde
ölüler ülkesini.

DREAMS FROM ANOTHER TIME

Through ruins and flames
dreams from another time
are fleeting.
I lie on the side of the road,
winding up in the distance.
I revolve around myself,
around the sky
all alone,
a ruin amid ruins.

BAŞKA BİR ZAMANDAN HAYALLER

Yıkıntıların ve alevlerin arasından
başka bir zamandan hayaller
kaçıyor.
Yol kenarına uzanırım,
uzakta kaybolup
etrafımda dönerim
gökyüzünün çevresinde
yapayalnız,
bir yıkıntı, yıkıntılar içinde.

WORMWOOD AND ROSEMARY

Wormwood and rosemary
she will pick tonight
when she reaches
the gardens of heaven.

She will pick wormwood
and rosemary,
and unfamiliar flowers
for the wedding
that will not happen.

PELİNOTU VE BİBERİYE

Pelinotu ve biberiye
toplayacak o kadın bu gece
cennet bahçelerine
vardığında.

pelinotu toplayacak
ve biberiye
ve bilmediği çiçekleri
hiç gerçekleşmeyecek.
düğünü için.

GIFTS

They brought offerings
before the crooked cross,
a towel instead of a wedding present,
apples instead of a ring,
flowers and tears.

They brought offerings,
his closest ones, to ease
his first night in death,

to hide away in their grief
all that was,
all that will never be.

ARMAĞANLAR

Bağışlarını getirdiler
eğri haçın önüne
düğün hediyesi yerine bir havlu,
bir yüzük yerine elmalar,
çiçekler ve gözyaşı.

Bağışlarını getirdiler,
en yakınlarının ilk gecesini
rahatlatmak için
ölümdeki,

gizlemek için acılarını
bütün yaptıkları buydu,
hiçbiri işe yaramayan

KINGDOM OF THE DEAD

Silently
darkness descends
from the sky.
Unafraid of bullets
it lands on our pillows
for the night.

Stars carve
a void inside us,
as the victims' souls
sail away in a yellow boat
to the kingdom of the dead.

ÖLÜLERİN KRALLIĞI

Sessizce
ayrılır karanlık
gökyüzünden.
Kurşunlardan korkmadan
yastıklarımıza iner
geceleyin.

Oyar yıldızlar
içimize bir boşluğu,
kurbanların ruhları
sarı bir tekneyle
ölülerin krallığına doğru seyrederken.

THE MESSAGE

Only in loss
do we see the truth.
However light-hearted
it all seemed,
how profoundly,
how boundlessly
I loved you,
I say now when
you cannot hear me,
when the bullets
are quicker than words
and life.

İLETİ

Yalnızca kayıplarda
görürüz gerçeği.
Ne kadar kaygısızsa da
görünenlerin hepsi,
nasıl da çok
ne kadar sınırsızca
sevdim seni,
Şimdi söylüyorum
beni duyamayacağın zaman,
kurşunlar
daha hızlıyken
sözcüklerden
ve hayattan.

THE SECRET

His soul now paces
across the cloudy sky
which is sometimes
creased by lightning,
and roaring resounds
in the distance
like a thunder of cannons.

The sound of cannons
means nothing to him now.
Nor can thunders harm him
his consummate soul
which has now
grasped the secret
the body could not fathom.

The rain pouring down
over his grave
does not understand either.

SIR

Ruhu şimdi yavaş yavaş yürüyor
bulutlu gökyüzünden öteye
bazen yıldırımlarla
buruşan,
ve kükreyen çınlamalar
uzaklardaki
top tufanı gibi.

Topların sesi
ne birşey ifade edebilir şimdi.
Ne de gök gürültüleri zarar verebilir ona
onun mükemmel ruhunu
sırrı şimdi anlayan
beden kavrayamadı.

Mezarına
boşanan yağmur da
hiç birini anlayamıyor.

I WILL CRY IN HEAVEN

The pain seems to abate.

What do I care for the sky,
for the wan moon,
for the fickle stars
that were visible
but a moment ago?

What do I care
for the morning
for the meadows where
I gathered the sorrow
of this day?

What do I care
for my dear ones?
Now that I have no strength,
I will cry in heaven,
What else is there
to fill eternity?

CENNETTE AĞLAYACAĞIM

Ağrı diniyor gibi.

Niye kaygılanıyorum ki gökyüzü için,
solgun ay için,
bir dakika önce
görünmez olan
hercai yıldızlar için?

Niye kaygılanıyorum ki
sabah için
bu günün
üzüntüsünü topladığım
çayırlar için?

Niye kaygılanıyorum ki
sevdiğim insanlar için?
Madem ki hiç gücüm kalmadı,
cennette ağlayacağım,
Başka ne kaldı ki
sonsuzluğu dolduracak?

POSTHUMOUS FLUTE

Explosions of mortar shells
are an infernal necklace
around the neck of night.
Tender, as mother's grace,
is the occasional silence
observing its reflection
in the fires
that burn quietly in the distance.
In the void we call
heaven
someone plays
a posthumous flute.

ÖLÜMDEN SONRAKİ FLÜT

Patlamaları havan toplarının,
cehennemi bir gerdanlıktır
gecenin boynunda.
Müşfik, annenin lütfu gibi,
uzaklarda sessizce yanan
ateşlerdeki
yansımasını gözleyen.
Boşlukta biz,
birisinin,
ölümden sonraki bir flütü üflediği
cenneti çağırırız.

ACROSS THE MOONLIT GARDEN

Across the moonlit garden
he runs towards the well.

He runs through shadows
of apple trees,
through the mellow scent
of wounded leaves.
The beating of drums
is heard from afar.
He runs without turning back.
His younger brother
has already fallen.
He runs. Barefoot, he treads
from one star to another.
The sky slowly descends into the
darkness down a long marble path.

MEHTAPLI BAHÇEDEN

Mehtaplı bahçeden
kuyuya doğru koşar adam.

Elma ağaçlarının
gölgelerinin arasından koşar,
berelenmiş yaprakların
yumuşak kokularının arasından.
Davulların sesi
uzaklardan duyulur.
Arkasına bakmadan koşar.
Küçük kardeşi
çoktan düşmüştür.
Koşar. Çıplak ayakla, arşınlar
bir yıldızdan diğerini.
Gökyüzü yavaşça iner karanlığa doğru
uzun bir mermer patikadan aşağı.

AN UNFAMILIAR DEAD MAN

Night thins out.
Day paces slowly
across the valleys
where our death
stopped for the evening.

We sprawl in low-lying
trenches.
Instead of birds,
invisible shots screech,
and an unfamiliar dead man,
fearlessly,
walks across the fields.

YABANCI ÖLÜ ADAM

Gece, seyrelir.
Gün, bizim ölümümüzün,
akşam boyunca durdurulduğu vadileri
bir uçtan öbürüne
yavaşça yürür.

Yayılırız
alçaktaki siperlere.
Kuşların yerine,
görünmez atışlar, çığlık atar,
ve yabancı bir ölü adam,
korkusuzca,
boydan boya tarlaları adımlar.

GLORY ETERNAL

May glory eternal be with you who fell for Serbia,
may your wounds be blessed, my brother in hope.

May all your delusions be forgiven.
May your pain be eased in heaven.
Forgive your murderer. Pray for those
upon whom you have inflicted suffering and death.

My brother in sin and misfortune,
do not criticize
my attempt to glorify
what transcends all words:
your sacrifice.

Choking with pain
to the point of screaming,
dare I wonder
whether it could have been different,
and whether history and hope outlive our death.

I remain silent
repeating to myself:
you did what you could,
let God complete the rest.

SONSUZCA MUTLU OL

Sonsuz mutluluk Sırbistan'da düşen sizlerle birlikte olsun,
yaralarınız iyileşsin, umutlu kardeşim.

Tüm hileleriniz affedilsin.
Acılarınız cennette hafiflesin.
Katilini affet.
Acı çekmeyle ve ölümle cezalandırdıklarınıza.
dua et.

Günahkar ve talihsiz kardeşim,
eleştirme
tüm sözcükleri aşan şeyi
yüceltme çabamı:
senin fedakarlığını.

Ağrıdan çığlık atma noktasına gelecek kadar
soluğum kesilerek,
cüretle merak ediyorum
farklı olup olamayacağını, ve tarihin ve umudun,
bizim ölümümüzden uzun yaşayıp yaşamadığını.

Ben, sessizce kalırım:
tekrarlayarak kendime
sen, yapabileceğin her şeyi yaptın
bırak da Tanrı tamamlasın kalanı.

İÇİNDEKİLER

ÖLÜMÜN ANAYURDU /6
DRAGAN DRAGOJLOVIĆ/9

STONE OF WOE/12
KEDER TAŞI
THERE IS NO ONE LEFT/14
HİÇ KİMSE KALMADI
BEFORE THE UNCHANGEABLE/16
DEĞİŞMEZ OLANDAN ÖNCE
EARLY SNOW ON THE MOUNTAINS/18
AĞLARDA İLK KAR
THE BLIND GUIDE/20
KÖR REHBER
WHAT BEFELL US/22
BAŞIMIZA GELEN ŞEY
UNDER DEATH'S WING/24
ÖLÜMÜN KANADI ALTINDA
SOOT AND RUINS/26
KURUM VE HARABELER
THE LANDSCAPE OF DAWN/28
ŞAFAK MANZARASI
MERCILESS DAYBREAK/30
ACIMASIZ ŞAFAK
SINS MAY HAVE BEEN EXPIATED/32
GÜNAHLARIN VEBALİ ÖDENMİŞ OLABİLİR
FRUIT OF HELL/34
CEHENNEM MEYVASI

THE LIVING AND THE DEAD/36
DİRİLER VE ÖLÜLER
CONFIRMED NEWS/38
ONAYLANMIŞ HABERLER
A PAINTER'S MONOLOGUE/40
BİR RESSAMIN MONOLOĞU
THE DAY WILL BE OVER/42
GÜN BİTECEK
THE SUN ABOVE A NAKED FOREST/44
ÇIPLAK ORMANIN ÜZERİNDEKİ GÜNEŞ
THE SPACE OF INFINITY/46
SONSUZLUĞUN BOŞLUĞU
RUINS/48
HARABELER
I KNOW WHAT HELL IS/50
BİLİYORUM CEHENNEMİN NE OLDUĞUNU
IN SPITE OF EVERYTHING/52
HERŞEYE RAĞMEN
LET THE WAR BE DAMNED/54
BIRAK SAVAŞ LANETLENSİN
MAGNIFICENT EMPTINESS/56
MUHTEŞEM BOŞLUK
WAR TALK/58
SAVAŞ ÜZERİNE KONUŞMAK
WORDS INSTEAD OF FORGIVENESS/60
BAĞIŞLAMANIN YERİNE SÖZCÜKLER
VIENNA AND DEUTSCHLAND/62
VİYANA VE ALMANYA
SERVANTS OF THEIR OWN HATRED /64
KENDİ NEFRETLERİNİN KÖLELERİ

EARTH'S BİTTER BREAD/66
TOPRAĞIN ACI EKMEĞİ
IS THIS ME?/68
BU BEN MİYİM?
THE SECRET OF DEATH/70
ÖLÜMÜN SIRRI
GOD'S LOVE/72
TANRININ SEVGİSİ
LORDS OF EVIL/74
KÖTÜLÜĞÜN TANRILARI
GOD INTEREST/76
İLGİ TANRISI
IN THE WASTE WIND/78
BOŞA ESEN RÜZGÂR
DEAD WARRIORS/80
ÖLÜM SAVAŞÇILARI
TRENCHES/82
SİPERLER
IN THE UNDERGROUND SHELTER/84
YERALTI SIĞINAĞINDA
A BRIEF ANNOUNCEMENT/86
KISA BİR DUYURU
READY FOR DEATH/88
ÖLÜME HAZIR
CELESTIAL WARRIORS/90
KUTSAL SAVAŞÇILAR
WINTER'S MIGHT/92
KIŞIN KUDRETİ
THE EARTH WILL TURN INTO DESERT/94
YERYÜZÜ ÇÖLE DÖNECEK

ONLY ONE STAR/96
SADECE BİR YILDIZ
BEFORE DEATH/98
ÖLÜMDEN ÖNCE
THE REALM OF THE DEAD/100
ÖLÜLER ÜLKESİ
DREAMS FROM ANOTHER TIME/102
BAŞKA BİR ZAMANDAN HAYALLER
WORMWOOD AND ROSEMARY/104
PELİNOTU VE BİBERİYE
GIFTS/106
ARMAĞANLAR
KINGDOM OF THE DEAD/108
ÖLÜLERİN KRALLIĞI
THE MESSAGE/110
İLETİ
THE SECRET/112
SIR
I WILL CRY IN HEAVEN/114
CENNETTE AĞLAYACAĞIM
POSTHUMOUS FLUTE/116
ÖLÜMDEN SONRAKİ FLÜT
ACROSS THE MOONLIT GARDEN/118
MEHTAPLI BAHÇEDEN
AN UNFAMILIAR DEAD MAN/120
YABANCI ÖLÜ ADAM
GLORY ETERNAL/122
SONSUZCA MUTLU OL

Dragojlovic, bir şiirinde; "ama bu kadar kederle ne yapacağız biz?" diye sorar.
Onun şiiri, Yugoslavya'yı mahveden soykırımdan hareket ederek iç savaşın dehşetini yakalar. Onun, şiirlerinde yaptığı şey, Onun, neyi yaptığıdır, imajların altındaki ürkütücü gerçeği söyleyerek umutsuzluğun ortasında insan ruhunun esnekliğini ifade etmektir. "Tek bir yıldız, nasıl bir sevinç getirebilir ki" bu dizedekine benzer gruplarında işaret ettiği gibi. İğrenç bir şiddet ortasında insan olarak kalabilmek için mücadele vermek, nefretin ve umutsuzluğun güçlü çekiciliğine direnebilmek soğukkanlı bir dürüstlüğü gerektirir; Bu şiirlerde biz, sürüklenişin olduğunu hissederiz, ama aynı zamanda, teslim olmayı reddeden şairin reddinde yaşama döneriz. Bireysel insan ruhuna onun inatçı bir şekilde lirik taahhütüdür bu. Bu şiirler, karşılama ve derin keder olarak bombardımanların arasında kuş şakımasıdır. Bir okuyucu ona sadece minnettar olabilir."
Richard Hoffman, Gold Star Road yazarı

"Uç noktanın bu çıkmaz lirik şiirleri, kaybın ruhsal ve bilinçsel kırılmasına yönelir — savaş olan kayıp, ölümdür, sevgili olanların kaybı ve kendini sevmek, umut etmek, kimlik, toplum, söz, anayurt, varlığın fiziksel esasları — ölü, onların şimdiye kadar, var olduğu inançsızlıkta yaşamın üzerinden bakıyor mermi kovanlarının parıltı görünüşlerinde, yıldızlar, geceleyin aşağıya hendeklere gelir ve sabahleyin gökteki geri dönüş yolları işe yaramaz."
Linda McCarriston, Little River Yazarı

Ödül-kazanan yazar Dragan Dragojlovic, yakın zamanda Yugoslavya'ya sıkıntı veren iç savaşın dehşetinde köklü şiirin zalimce ciddi bir antolojisi olan Ölümün Anayurdu'nu sunar. Ölümün Anayurdu başlığı, onun içeriğini tam olarak tanımlayıcıdır; Bunlar, yürek karartıcı şiirler değildir. Bu şiirler, soykırımın ettiklerinden söz ettiği gibi — lakin hem de umutsuzluğun korkunç bir saldırısının ortasındaki insan ruhunun kuvvetini de ifade eder. Stanislava Lazarevic bu şiirleri orijinal Sırpça'dan şahane bir şekilde İngilizce'ye çevirdi, Ölümün Anayurdu, uluslararası şiir toplamına henüz eklenen ve çok iyi karşılanan kasvetli bir şiirler toplamıdır. "Sonsuzluğun boşluğu": ben, geceleyin onun umutlarıyla oynayan bir adam olurdum, gün esnasında onun rüyalarının arkasında saklanan. Sınırlar, benim etrafımdaydı, sonsuzluk, içerdeydi. Ben şimdi, sessizim, bundan dolayı ben, yeni bir ölüm olan her menzilin, benim sonsuzluğumun boşluğunu nasıl küçülttüğüne tanıklık edemem, bir lağıma beni kovalayan, boşluğun, daha da ve daha da büyüdüğüne.
Midwest Book Review (Oregon, WI ABD)

artshop
9 789895 893775
K.D.V. Dahil 8,9 TL